

Erasmus+ csapatunk Magyarországot bejárva A zene- az integratív, az abszolút magával ragadó úttörő

Ha Európán keresztül utazik valaki, a következő dolgokat szívlelje meg:

1. Mindegy, hová utaztok- ez emberekkel szemben legyetek nyitottak és érdeklődőek.
2. Beszélgetsetek ismeretlen emberekkel, kívánságaikat vegyétek komolyan és az előítéletek vetkőzzétek le.
3. És Estrella Löwe-Lopez mindig feltétlenül legyen veletek.

Erasmus+ Roadshownk második állomásán egy általános iskolát látogattunk meg.

(Reguly Antal Általános Iskola, Baktalórántháza). Az itt tanuló diákok számára is bemutattuk éppen zajló Erasmus+ projektünk eredményeit. Az iskolát melyet meglátogattunk hozzávetőleg 80%-ban roma tanulók látogatják.

Őszintén szólva mi magunk is meglepődtünk, hogy színpadi műsorunk összességében már 40 percet tesz ki. Bemutatónk egyre professzionálisabb, az egyes jelentek közötti átmenetek egyre

zökkenő mentesebbek, és egyre jobban érezhető a nézők számára is a belőlünk sugárzó energia. Ismét zenei jeleneteink voltak azok, melyek a nézőket a leginkább magukkal ragadták: Flashmobjaink és projekthimnuszunk a Basta ya. Időközben úgy határoztunk, hogy a bemutató végén, a Basta ya éneklése közben egy nagy kört alakítunk ki, mely a nézőinket, akik a kör közepén vannak, egyesíti. Sárga pólókat viselünk, mellyel német – magyar - spanyol csoportunk egységét szeretnénk kifejezni. A nézőket a kör közepén nemcsak optikailag foglaljuk így valamiféle keretbe, hanem védjük is őket. És mik lennénk mi, mit is érne a mi emberekből álló körünk a középpont, a mag nélkül, tehát a bent lévő nézők nélkül? Csak együtt vagyunk egészek.

Estrella Löwe-Lópeznek itt jelentős szerep jut: ő nem csak kezdeményezője a csodálatos projektnek, ő nem csak valamiféle kötelességtudatból csinálja ezt az egészet. Nem, Estrella maga Európa. Újra-és újra libabőrös lesz az ember, amikor Estrella a kivágyott színes szíveket a közönség tagjai között kiosztja. És még tovább megy: amikor a bemutónk véget ér- az energiákat még ki kell

használni - újra kezdődik valami: Estrella ismét feldob egy zenét- ez alkalommal Shakira Waka Wakája hangzik fel, és minden egyes teremben lévő táncolni hív. Ebből az igazi impulzív energiából senki nem akar kimaradni.

Délután zöldségfaragás következett. Kígyós János zöldségfaragó sztoikus

nyugalommal vezetett be minket néhány kreatív alkotásai bűvkörébe, sárgarépa, cukkini, retek és egyéb zöldségek felhasználásával. A művész már Danny de Vito (!) és Jim Carrey (!) arcképét is kifaragta zöldségből. Kígyós úr fogalmazta meg a nap leginkább benyomást keltő mondatát is: Arra a kérdésre, hogy hobbjával pénzt is kereshet-e azt felelte: „Csak a

belső motiváció vezet. Ha meg is szeretnék élni ebből, akkor már nem csinálnám” Okos mondat, melyet ebben a formában már régen hallottam. A magyar iskolavezetéssel közösen töltött vacsora melankolikus hangulatban telt: A diákok szót kértek, - klasszikus módon-, a pohár evőeszközzel való megkocogtatásával, majd mindent ellepett a nyugalom. Előbb egy magyar, majd egy kerpeni és spanyol

diák kért szót. Mindenki megtalálta az ide illő hangot, miközben a vendégszeretetért és a sok szuper élményért köszönetüket fejezték ki. Minden résztvevő számára lassan világossá vált, hogy ez a diákcseré program is- miközben sok barátság jött létre- hamarosan véget kell, hogy érjen. De április 1-jén még Budapestre

utazunk. Magyarország fővárosa Európa egyik legszebb városa. (Erről többet a következő úti beszámolómban).

Oliver Strucken-Bathke az Erasmus+ csapat nevében, 2019. 03. 31.

